

[Anker Jørgensen.]

nu skriver januar 1970. Og på de private arbejdspladser kan arbejdsrettens afgørelser ofte vække irritation, og efter min mening bør bødesystemet i høj grad tages op til revision. Dette bødesystem bygger på en retsopfattelse, som ikke kan være i overensstemmelse med tidens moderne pædagogiske tendenser. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at sige, at socialdemokratiet naturligvis er på linje med Landsorganisationen, hvad angår det at tage afstand fra ulovlige strejker, og at de indgåede overenskomster må holdes. Det er overenskomster, som ved en urafstemning fik medlemmernes tilslutning. Kritikken af reallønsudviklingen i 1970 må rettes mod regeringen.

Under forhandlingerne på arbejdsmarkedet, som begyndte i eftersommeren 1968, holdt statsministeren en tale på en kro i Jylland. Denne tale blev af den borgerlige presse opfattet som et tilbud til arbejdsmarkedets parter om skattepolitiske lettelser, hvis man sluttede fornuftige og rimelige overenskomster. Da overenskomsterne var sluttet, gav den samme statsminister udtryk for, at arbejdsmarkedet havde holdt sig inden for rimelige grænser, og statsministeren var vel også glad for, at arbejdsmarkedet kunne løse sine problemer, uden at det skulle ende i en storkonflikt.

Nu ved vi, at statsministerens udtalelser for overenskomstafslutningen skulle forstås modsat det, som alle — også den borgerlige presse — lagde i dem. Den skattepolitiske udvikling har bekræftet det. En sådan udvikling opfordrer ikke til 2-årige overenskomster; det frister arbejdsmarkedet og især arbejderparten til at sige: under sådanne økonomisk-politiske vilkår tør vi ikke binde os til langvarige overenskomster.

Det er på hele denne baggrund, vi vil stille nogle forslag og fremsætte nogle tanker om, hvad der må gøres nu. Vi mener, at det nuværende børnetilskud på godt 900 kr. bør forhøjes; forhøjelsen på dette område vil jo være af størst værdi for de laveste indtægter. Og lad mig nævne, at socialforskningsinstituttet har påvist, at en familie med f. eks. 25-26.000 kr. om året og 2 eller 3 børn reelt har en levestandard på niveau med en folkepensionist. Det er ikke mindst disse familier, vi må have for øje, og derfor

mener socialdemokratiet, at en forhøjelse af børnetilskuddene er noget meget centralt.

Vi mener også, at der er en del af folkepensionisterne, der er blevet ringere stillet efter kildeskattens indførelse; det er bl. a. de folkepensionister, som har en mindre indtægt ved siden af deres folkepension. Det må være muligt her at finde frem til en løsning, og vi forstår, at socialministeren nu har taget dette spørgsmål op til overvejelse. Socialministeren har tidligere afvist det af hr. Bundvad stillede forslag om, at det skulle være muligt at tjene eller modtage op til 2.000 kr. om året som supplement til folkepensionen, uden at det fik skattemæssige virkninger. Vi ved jo, at mange modtager ATP eller alderstilskud fra deres faglige organisation, og det virker urimeligt, at det skal have skattemæssige virkninger. Her synes vi nok, at regeringen hidtil har gået med for små sko; nu må den tidligere socialminister Bundvads forslag gennemføres.

Derudover mener vi, at der bør findes udvej for at imødegå den forskelsbehandling, som kommunernes forskellige udskrivningsprocenter giver, og som også rammer folke- og invalidepensionister og i øvrigt alle med relativt små indtægter.

Hvad angår de sociale ydelser i almindelighed, f. eks. ydelserne under sygdom, ulykke, arbejdsløshed, vil vi i denne situation gerne igen omtale de af vort parti fremsatte forslag. Det er urimeligt, at lønmodtagere, der ikke er omfattet af tjenestemand- eller funktionærvilkår, ikke har en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Vore forslag om en forhøjelse af dagpengenes størrelse, dog således at det, der maksimalt kan opnås, er 90 pct., er i virkeligheden udtryk for beskedne krav. Man må tænke på, at bagerekspeditionen hos bagermesteren nede på hjørnet under sygdom får fuld løn — ingen skal misunde hende den — men arbejderen på fabrikken, ja, han eller hun får dagpenge og derigennem kun delvis dækning.

Jeg vil især pege på understøttelsen og det problem, der er i denne forbindelse. Vi må i høj grad erkende, at arbejdsløsheden stadig er et stort problem i visse dele af landet, og når statsministeren gjorde nogle bemærkninger angående beskæftigelsen, vil jeg gerne på den ene side udtale min til-